

Горки, същата възхвала на героизма и дързостта, същият революционен зов:

„В техния живот — писа Горки, — пълен с глуха, сподавена злоба, в сърцата им, отровени от много обиди, в съзнанието им, замъглено от пистратата лъжа на мъдростта на силните — в тоя труден, печален живот, пропит от горчивината на униженията, бе хвърлено простото светло слово „другарю“.“

Именно в стила на героичните приказки на Горки Смирненски писа: „Има песни, чрез които диша бурята, има песни, в които гърми ритъмът на Новото, в които гори вярата във Великото . . . Това е огненият химн на робите, това е тропотът на милиони нозе, това е гора от вдигнати ръце. Пеят изтерзаните, пеят окованите, пеят железните милиони на труда.“

„Смело, товарищи!“

С такъв рефрен завършва на няколко места творбата. В огнения дъх на милиони изтерзани, бледолики страдалци на живота поетът долавя полъха на бурята. Буря иде!

„Неотразима, непоколебима, мълнолика буря иде!
Смело, товарищи! Те бяха — ние сме!“

Тук не е съществена външната прилика на творбите, взаимствуването на формите от Горки. Важна е вътрешната близост, общият родствено патос у двамата певци на революционната буря. Като Горки Смирненски ненавиждаше предразсъдъците на стария свят, ситото благополучие на еснафа. Като великия предвестник на новия живот в огромната руска земя нашият български поет бе вестител на новото, възхищаваше се от прекрасните и силни характери, от героите на революцията.

Не може да не се вземе под внимание и оная литературна среда, в която израсна Смирненски. Известно е, че Смирненски е обичал лириката на Вазов. Той е знаел наизуст голяма част от „Епопея на забравените“. Смирненски е познавал почти цялата ни реалистична литература преди и след Освобождението. Върху неговото творчество са упражнили несъмнено известно положително влияние демократично насочените писатели, сътрудници на хумористичния печат, в чиято среда се движат вуйчото на поета Пело (псевдоним на Владимир Попанастасов) и неговият по-голям брат Тома Измирлиев. Преди Смирненски да разгърне своя хумористичен талант, Димчо Дебелянов писа творби като „Орден“, „Критика“ и други, в които жестоко изобличава пошлата капиталистическа действителност

Всички сме дошли на свят
по един и същи начин,
ала не за всеки врат
същ хомот е бил назначен.

(„Всички сме дошли на свят“)